

Wakker geworden in 2009?

door Stef van Beek

“Wakker geworden?” klinkt misschien wel alsof ik denk dat je sliep, maar daar ga ik niet vanuit. Toch zijn er vele gradaties van wakker zijn. Waarvoor ben je wakker en waarvoor slaap je nog? Kortom: waarvan ben je je bewust en waarvan nog niet? Het afgelopen jaar heb ik veel veranderingen waargenomen, waarbij onze privacy en keuzevrijheid is afgenomen. De Nederlandse overheid voert schijnbaar lukrake, maar zeker opmerkelijke plannen door, die de digitalisering¹ bevorderen. En de bevolking ondergaat ze zonder daarover veel ophef te maken. Ik heb het bijvoorbeeld over de overheidspropaganda voor allerlei twijfelachtige inenting, de invoering van de OV-chipkaart, de al bijna gerealiseerde kilometerheffing en het verbod op de gloeilamp. Ik ben benieuwd of we hetzelfde jaar 2009 hebben beleefd en of deze ontwikkelingen jou ook weer een stukje wakkerder hebben gemaakt.

Waarmee worden we ingeënt?

Zoals bijna elke politieagent tegen het einde van het jaar weer het jaarlijks benodigde aantal bekeuringen probeert te halen, zo lijkt het inkomen van Roel Coutinho (net zoals dat van zijn onthulde voorganger Ab Oosterhaus) direct afhankelijk van het aantal uitgevoerde vaccinaties in het land. Wie die Roel is? Je weet wel, de viroloog die namens de regering de angst- en inentingspropaganda op alle kanalen verzorgt. Je denkt: “Daar hebben we toch reclameblokjes of postbus 51 voor?” Nee hoor, ondanks dat hij tussen de politiek, de farmacie en de media in hangt, wordt hij behandeld als een belangeloze deskundige op het gebied van vaccinatie en andere ziektes in allerlei actualiteitenprogramma's. Hij is net zo'n enthousiaste voorstander van het vaccineren, als Bush dat was van de oorlog in Irak. Zo schijnt het ook geen groot probleem te zijn dat de vaccins onvoldoende getest zijn, voordat men begint met spuiten. Op deze manier helpen wij de farmaceutische industrie wel weer mooi de crisiswinter door.

Waar het vaccin tegen de Mexicaanse griep nog in de testfase zat, was eerder het jaar het vaccin tegen baarmoederhalskanker eigenlijk ook nog niet klaar voor gebruik. Maar dat was geen reden om deze niet op grote schaal uit te proberen op alle 14-jarige meisjes die maar te ronselen waren met een i-pod. Het was even wennen: een overheid die de bevolking probeert over te halen om zich te laten vaccineren met een vaccin waarvan onzeker was of het betrouwbaar en veilig was. Maar nu, na het paniekzaaiende mediaoffensief voor de inenting tegen de Mexicaanse griep, zijn we al bijna klaargestoomd om het te accepteren als een volgende vaccinatie verplicht gaat worden voor iedereen.

Ik word er wel nieuwsgierig van. Welke volgende pandemie zullen ze voor ons in scène zetten? En wat zal er dan in die verplichte cocktail verstopt zitten....?

Is privacy al ouderwets?

Terwijl de theorieën over de bedenkelijke (lees: ongezonde) samenstelling van de inenting niet van de lucht zijn, zijn er ook stemmen die beweren dat er zelfs persoonlijke, lichamelijke informatie van de proefpersonen verzameld wordt met behulp van ingebrachte nanodeeltjes. En die nanodeeltjes zouden de voorlopers zijn van de chip, die de machthebbers die boven elke overheid staan, graag ingebracht zouden zien in elke burger. Die chip zou alle informatie over elk individu

¹ Verderop in dit artikel ga ik dieper in op het begrip digitalisering.

in één keer beschikbaar maken. Dat scheidt de interne spionagediensten, die nu nog op de ouderwetse manier data moeten verzamelen, via bijvoorbeeld bankgegevens, (mobiele) telefoon, internetgebruik en de bonuskaart, een hoop werk. De vraag rijst: Hoe veel willen we eigenlijk weten van de echte werkelijkheid die schuilgaat achter de door media en overheid gecreëerde façade?

Ik moet nu ineens denken aan het nummer van The Police:

"Every breath you take, every move you make, [...], I'll be watching you. Oh, can't you see..." Je zal maar als opa aan je kleinkind willen uitleggen wat privacy ook alweer was...

You can run, but you can't hide

Onder het mom van handig en tijdbesparend zijn we in 2009 ook geconfronteerd met de invoering van de OV-chipkaart. Ik wil nog niet weten hoe het precies werkt, maar ik weet wel dat mensen moeten in- en uitchecken als ze een bus of trein nemen. In de trein had ik altijd de gewoonte om een kortingskaartje te kopen en voor de gezelligheid met een onbekende (met abonnement) mee te liften. Dat brengt vaak een onverwacht en interessant gesprek teweeg, een beetje avontuur in het overgeorganiseerde en daardoor ietwat saaie Nederland. Ik vraag me af of die manier van goedkoop samenreizen nog wel mogelijk blijft in het nieuwe systeem.

De politieke verkooppraatjes over de kilometerheffing die Minister Eurlings uit de mond liet vallen, klonken als: “eerlijkere en goedkopere tarieven dan nu”. En daar raak je ons op de zwakke plek. Als het goedkoper wordt, dan mag je alle maatregelen doorvoeren die je maar wilt. Maar zou de regering echt belastinggeld aan de automobilist terug willen geven? En als het toch duurder wordt dan voorheen, kun je dan een rekening aan de regering sturen?

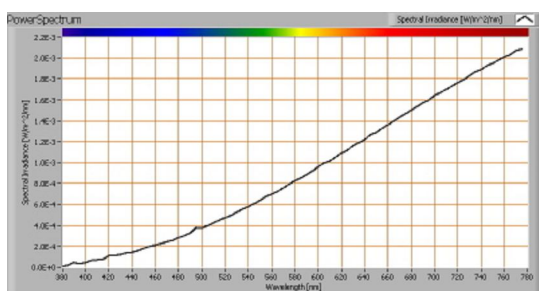
Als bezitter van een oud volkswagenbusje, hoef ik gelukkig geen spionagekastje te laten inbouwen, want de kilometerheffing is niet van toepassing op auto's van voor 1987. Voor mijzelf mag het dan allemaal wel meevallen, maar dat het Nederlandse volk zich zo gemakkelijk laat verplichten tot het plaatsen van een zender in de auto, tja... In 2012 kunnen ze er alleen niet achter komen waar je bent als je te voet, te paard, in een oldtimer, of op de fiets bent. Dan moet je wel je mobiele telefoon thuis laten.

Keuzevrijheid...? Waarom?

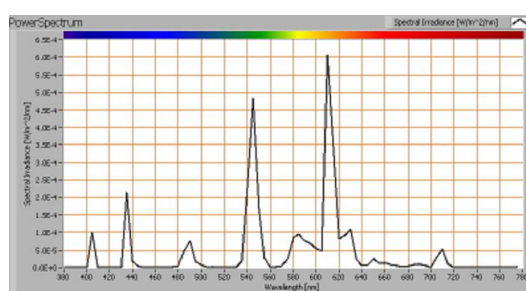
Door al mijn opwinding over de steeds langer wordende arm van Big Brother, gingen bij mij thuis enkele lampen kapot. In een poging ze te vervangen, werd ik ineens geconfronteerd met het spontaan ingevoerde verbod op de productie van gloeilampen. In de Gamma, de Hema en de supermarkten was er geen gloeilamp meer te vinden. Gelukkig kon ik nog bij de Blokker terecht voor sfeervolle terracotta gloeilampen! Ik voelde me bijna als iemand van het ondergrondse verzet toen ik met een mandje vol lampen bij de kassa kwam.

Energiebesparing vind ik niet erg hoor, maar om dat ongezellige, kale, kille, sfeerloze en onnatuurlijke licht van de spaarlamp nu verplicht te stellen..., dat gaat toch veel te ver! Bij de gloeilamp gloeit er nog een metalen draad, dat heeft nog iets warmes, iets menselijks. Maar de spaarlamp is gewoon een kleine TL-buis, die werkt met elektromagnetische straling. Die straling is onaangenaam voor gevoelige mensen en ook aangetoond schadelijk voor de mens. Dus waarom ontnemt de overheid de burger zijn keuzevrijheid qua verlichting? Energiebesparing? Ik geloof het niet. Dan zou een sfeerlampenverbod geen prioriteit krijgen, boven een verbod op wasdrogers of afwasmachines.

Nee, tijdens mijn zoektocht naar echt gloeilicht, begreep ik ineens de ware reden van het verbod op gloeilampen: op de prijs van een spaarlamp kun je veel meer winst maken dan op de goedkope gloeilamp. Hoe zou een minister die zulke ideeën uitvoert toch aan haar inspiratie komen? Zou zo'n gloeilampenverbod 's nachts ingefluisterd worden? Vast. Maar door wie? De marketingafdeling van Philips heeft trots bevestigd dat zij Minister Jacqueline Cramer van VROM op het idee heeft gebracht. Een beetje wennen is het wel, dat een bedrijf de wet in heel Europa laat aanpassen, om meer winst te kunnen maken. *Good girl* Cramer heeft het zelfs tot één van haar speerpunten gemaakt, zonder dat ze eerst even heeft laten onderzoeken wat de voor- en nadelen van beide lampen zijn. Daarvoor had ze te veel haast.

Gloeilamp

Spaarlamp

In een internet-zoektocht naar kritische geluiden² vond ik het bovenstaande onderscheid tussen het kleurenspectrum van het natuurlijke licht van de gloeilamp en het (arme) chemische licht van de spaarlamp, op de site³ van een onafhankelijke lichtadviseur. Hij legde de totale onzin van het verbod uit. Voor de WC en badkamer is de spaarlamp ongeschikt omdat het aan/uitschakelen de levensduur aanzienlijk verkort. Voor de woon- en slaapkamer is het licht van de spaarlamp te sfeerloos en voor buiten werkt hij niet goed als het onder de 15 graden is. Daarnaast is de spaarlamp, in tegenstelling tot de gloeilamp, nog hartstikke giftig ook. Is energieverbruik en CO₂-reductie belangrijker dan kwikreductie en lichtplezier?

Ik vond ook een oud, maar nog steeds kloppend rapport⁴ van Greenpeace uit 1991 nog enkele interessante feitjes over de slechte kwaliteit van het licht van spaarlampen. Het spaarzame licht zou leiden tot slapeloosheid. De grote intensiteit van bepaalde kleuren in het spectrum veroorzaakt

² Meer informatie hierover is te vinden op: www.gloeilampenverbod.nl.

³ <http://www.lichtinvorm.nl/gloeilampenverbod-xl.html>.

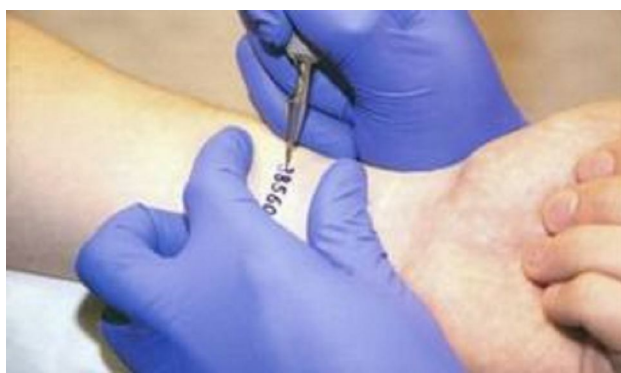
⁴ http://www.savethebulb.org/Energy_Wasting_Lamps.pdf.

stress en vermoeidheid. En door het ontbreken van andere kleuren in het spectrum worden bepaalde psychologische processen niet langer aangestuurd. Interessant!

Er is niemand de straat opgegaan om te protesteren tegen Cramers beslissing. Ik heb niks over een fel (of sfeervol) verzet gehoord. Misschien moeten we alsnog in een demonstratie van sfeerlicht, met kaarsen in de hand, vragen om het vertrek van de Minister en de rehabilitatie van onze trouwe gloeilamp, die nota bene uitgevonden is door het bedrijf wat hem uiteindelijk heeft verraden en laten vermoorden door een volksvertegenwoordigster.

Humoristisch wakker worden

Als je ziet dat er met behulp van dubieuze overheidsbesluiten een einde wordt gemaakt aan onze privacy en een bepaalde keuzevrijheid, hoe maak je dan meer mensen daarop attent? Je kunt een eigen onderzoek starten met een werkgroep, je kunt een artikel schrijven en publiceren en je kunt ook een shockerende, humoristische folder bij mensen in de bus doen.

Een dergelijk ludiek tegengeluid tegen het privacy-ondermijnende overheidsbeleid, in dit geval tegen de verplichte vingerafdruk op het nieuwe paspoort, kwam van de organisatie *Het Nieuwe Rijk*. Eind november kregen de inwoners van een aantal grote steden een officieel ogende folder⁵ in de bus, waarin je werd aangemoedigd om je Burger Service Nummer gratis op je onderarm te laten tatoeëren. "Handig" en "vooruitlopend op nieuwe regelgeving", stond er. Bij het logo, dat leek op dat van de overheid, stond ook geschreven: "Het Nieuwe Rijk gaat verder dan U denkt". Ik dacht even: "Jeetje, is het nu al zover?" Maar toen ik eenmaal inzag dat het een ludieke wake-up call was van de organisatie *Het Nieuwe Rijk*, vond ik het een dijk van een bewustwordingsactie.

Misschien nog wel het meest interessante van deze actie is de reactie, ofwel het uitblijven van een diepgaande discussie en één groot (gespeeld?) onbegrip bij de media. De media die er toch nog enige aandacht aan schonken, zochten de emoties van verbolgen oorlogsslachtoffers op en leken niet in staat om serieus in te gaan op de intentie van de actie. Toch zijn de media slimmer dan je denkt. Want als je ontkent dat onze privacy door de overheid wordt bedreigd, dan voorkom je een discussie over de waarde van privacy (persoonlijke informatie) en ons recht op de bescherming ervan. Op deze manier stopt ook de pers bepaalde onderwerpen in de doofpot. En met resultaat. Weinig mensen hebben uiteindelijk iets van deze actie gesnapt.

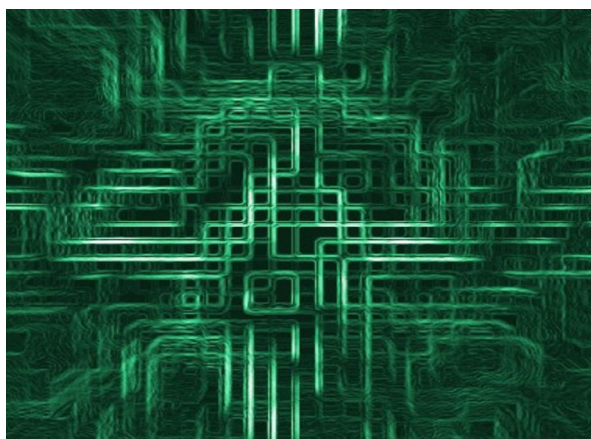
Ten tijden van Van Kooten & De Bie en het *Simplistisch Verbond* zou de humor van deze folder direct bij ons zijn binnengekomen en het privacydebat zou weer eens zijn opgelaaide. Maar de tijden zijn blijkbaar veranderd. Hoe bereik je mensen nu dan, als je niet meer mag verwachten dat ze langer dan twee minuten over zoiets na gaan denken? Had deze actiegroep zijn boodschap dan zonder humor, in hapklare brokjes moeten uitleggen, met een blokje reclame ertussendoor?

⁵ Folder is terug te vinden op <http://www.hetnieuwerijk.nl/media/FOLDER-overzicht.jpg>.

Via digitalisering naar de Matrix

Zo komen we bij het achterliggende doel van deze ontwikkelingen: de digitalisering van de mens, waarin echte keuzevrijheid en privacy alleen nog maar in theorie bestaan en waarin wij dat feit accepteren of niet meer weten. Voor degenen die mijn artikel “*De digitalisering van de cultuur: veelzijdige manier om de mens te verzwakken*”⁶ niet hebben gelezen, mijn opvatting van digitalisering is, kort gezegd: ontwikkeling waarin al het natuurlijke in onze cultuur en dus ook de natuurlijke weergave van dingen, worden gereconstrueerd. Als de mens eenmaal ontwend is aan het natuurlijke en gewend is geraakt aan de reconstructies daarvan, dan kun je de menselijke perceptie van de werkelijkheid dus eindeloos manipuleren. Je kunt denken aan beeld, geluid, communicatie, voeding, licht en het menselijke lichaam zelf.

Met behulp van *externe digitalisering* wordt geprobeerd alles over ons handelen in kaart te brengen, want informatie is macht. Dat gebeurt met behulp van chips (in OV-chipkaart, kilometerheffingskastje, mobiele telefoon, etc.) en nanodeeltjes (o.a. in onze kleding en ons eten), die informatie doorgeven, bijvoorbeeld over waar wij ons bevinden. En daarnaast wordt via digitale netwerken ons gebruik van telefoon, internet en televisie in kaart gebracht, ons pinggedrag (consumptiegedrag) nageplozen en ga zo maar door. Maar hoe hebben ze ons zover gekregen dat wij deze spionage op ons gedrag hebben toegelaten?

Het is ons langzaam met de paplepel ingegoten, toen wij schijnbaar onbedreigd, ons welvaartsslaapje hielden. In die staat van verminderde alertheid, is er hard gewerkt aan onze *interne digitalisering*, via een streng dieet van digitaliserende voeding van lichaam en geest. Als je het hebt over het einde van de privacy, dan kun je de dreiging die daarvan uit gaat misschien nog relativiseren, maar beïnvloeding van onze manier van denken en keuzes die we maken, dat is andere koek. Waar voedsel nog voornamelijk het lichaam beïnvloedt, zijn de meeste digitaliseringsgebieden gericht op de beïnvloeding van onze geest.

Een voorbeeld van digitaliserende voeding voor de geest: Als je op TV, opvoeder nummer één, een quiz ziet waarbij een deelnemer een open vragen krijgt, kan hij nog met een origineel antwoord reageren. Als je een paar jaar later in elk TV-programma te maken krijgt met meerkeuzevragen, dan vermindert de vraag naar creativiteit en originaliteit. De deelnemer en de kijker worden ertoe aangezet om in geprefabriceerde hokjes te gaan denken. Als je, weer een paar jaar later, als deelnemer alleen nog maar in het ja-vak of in het nee-vak kunt gaan staan, dan wordt je eigenlijk gereduceerd tot een kuddedier. Zo kun je spelenderwijs gewend raken aan de digitale cultuur van de matrix, die bestaat uit hokjes en waarbij de keuzemogelijkheid is teruggebracht tot

⁶ Gepubliceerd in het tijdschrift Spiegelbeeld van januari 2010.

0 en 1. Leuk hè! De reconstructie van de cultuur volgt een matrixpatroon, een rooster van hokjes waarbinnen wij mogen leven en vooral consumeren.

Hoe komen we verder vanuit het heden?

In de eerste plaats is het essentieel dat we wakker worden voor de belangen waardoor we geregeerd worden, als wereld, als land en als we niet uitkijken, ook als individu. Bij alles wat je leest in de krant of ziet op TV, of het nu gaat om een oorlog, een wet, een nieuw TV-programma, of een nieuw product, ga eens na: In wiens belang is dit? Wie verdient hieraan? Hoe wordt het verkocht? Wat is de werkelijke intentie die erachter zit? Van welk onderwerp wordt onze aandacht juist afgeleid? En wat doet het met jou? Welke invloed heeft het en is het goed voor jou?

Als we ons zorgen maken of bang zijn, dan vergeten we dit soort essentiële vragen te stellen en zijn we kwetsbaarder voor misleidende informatie, zoals dat wij te veel (niet giftige) CO₂ uitstoten en daarmee schuldig zijn aan de opwarming van de aarde. Als iemand ons zoiets aanpraat en hij doet dat op grote schaal, dan wil hij duidelijk iets verkopen of de aandacht afleiden van echte problemen. Maar daar gaat het eigenlijk niet om, dat is maar een voorbeeld.

Het gaat er wel om dat je vatbaar bent voor een willekeurige boodschap als je innerlijk onzeker bent en weinig zelfvertrouwen hebt. Op allerlei manieren (zoals media-aandacht voor oorlogen, epidemieën, terreurdreigingen en door ons veroorzaakte milieurampen) worden wij constant in die zwakke, benauwde positie gehouden, zodat de machtigen op aarde ons optimaal kunnen “aansturen”, ofwel manipuleren. Wij consumeren zoals het hun uitkomt, wij demonstreren niet meer, wij kijken elke dag reclame, wij geloven het nieuws, wij laten ons inenten met een chip als dat verplicht gesteld wordt.... Of niet?

Het wordt de hoogste tijd dat we wakker worden voor de machten die ons (willen) beheersen en dat we een manier vinden om onafhankelijk te worden van hun sterke invloed. Onafhankelijk? Ja, want die macht die zij hebben, krijgen ze van ons. Wij stellen ons namelijk afhankelijk op ten opzichte van hun politiek, hun economie, hun nieuws, hun producten, hun vermaak en hun waarheid. We moeten vooral de autoriteit van de waarheid niet langer buiten onszelf leggen. Niet bij de kerk, niet bij de wetenschap, niet bij de overheid, niet bij de leraar, niet bij de dokter, niet bij een goeroe en niet bij je coach of psycholoog.

Iedereen heeft zijn eigen waarheid en de kunst van het leven is om een heel goed contact te krijgen met je eigen waarheid, je eigen wijsheid en je liefde. Alledrie huizen ze in je ziel. Je hebt zelfvertrouwen nodig om contact te krijgen met je ziel, zodat je je liefde kunt laten stromen en jouw waarheid gaat horen als je jezelf vragen stelt.

Wie zonder prenatale trauma's wordt geboren, is authentiek en heeft een onvoorwaardelijk vertrouwen in alles. Daardoor zijn baby's zo open, puur en kwetsbaar. De trauma's die we vervolgens oplopen in het leven en de invloeden van buitenaf die onze waarheden tegenspreken, moeten we verwerken. Hoe verder we komen met dat verwerkingsproces, hoe zuiverder, helderder en zelfbewuster wij worden en hoe sterker de verbinding wordt met onze ziel. Daardoor krijgen we weer meer vertrouwen in onszelf en in onze eigen waarnemingen. En met behulp van dat vertrouwen kunnen we onze innerlijke waarheid horen, zonder ons in de war te laten brengen door stoorzenders van buitenaf.